

v izpolnjevanju svojih dolžnosti; prijatelj omike in napredka; prijatelj mladine, katero je po očetovsko ljubil; pri vsem tem pa je bil neupogljiv, kremenit značaj. Pokojnik se je v prostih urah mnogo bavil s petjem, zato pa slovó tudi goški pevci daleč po dolini. Sam c. kr. okraj. šol. nadzornik je pokojnika pri uradnih okrajnih konferencah ponavlja v tem oziru drugim tovarišem stavil v zgled.

Blagega pokojnika je vsled teh zaslug vse spoštovalo in častilo. Stanovski tovariši so mu izkazovali vsestransko zaupanje ter ga volili svojim zastopnikom v c. kr. okrajni šol. svet.

Koliko simpatij je užival pa pokojni Fran po občini, po dolini in drugod, je glasen svedok njegov impozantni pogreb. Kdor je le mogel, mu je pohitel izkazat zadnjo čast.

Prišel je č. g. dekan vipavski vodit kondukt ob asistenci štirih sosednih duhovnikov in enega patra kapucina; prišel je deželni poslanec g. Ivan Božič; prišlo je šest gg. učiteljic in dvajset gg. učiteljev, na čelu jim g. nadzornik T h u m a; prišli so c. kr. uradniki in čitalnični pevci vipavski z zastavo in prišlo je mnogo, mnogo drugega odličnega in preprostega ljudstva.

Žalnice so peli pred hišo žalosti, v cerkvi in na grobu učitelji pevci združeni z vipavskim pevskim zborom. Domača občina in učiteljstvo vipavske doline sta mu položila krasna venca na krsto.

Kakor nobenemu učitelju, tako tudi blagemu pokojniku ni bila usoda mila. Marsikatera nevihta se je zbrala nad njim, a vsako je stanovitno in možato pregnal. Nevihte njegovega življenja so pojenjale, zakaj legel je na pare trpin.

Dragi Fran! Prezgodaj si nas zapustil, prezgodaj si zapustil togujočo soprogo, prezgodaj svoje tri ljubeče te sinove, osobito mlajša — nepreskrbljena. To je naša bol, to je naše gorje!

Toda, četudi pokriva črna zemlja tvoje nemo obličje, četudi tvoje telo strohni, če se tudi tvoj grob udere in razpade, a spomin nate nam ostane vekomaj. Tvoje zvesto srce, tvoja ljubezniva odkritosrčnost, tvoj kremenit značaj nam ostane neminljiva in dragocena zapuščina tvoje blage duše.

Počivaj v miru v naročju rodne slovenske zemlje, dokler se zopet veselo ne snidemo gori nad zvezdami, kjer ni toge in žalosti!

— a.

Dunaj.

Renegatstvo. Znano je tudi čitateljem „Uč. Tov.“, da tudi na Dunaju nekaj učiteljev kar slepo tava za tukaj vladajočo takozvano stranko krščanskih socialistov. Ta stranka, ki kaže dovolj jasno v govorjenju in dejanju, da ji je šola deveta briga, ki kar naravnost smeši in psuje učiteljstvo po raznih zborih, ta stranka ima — čudo čudovito! — 365 privržencev med učitelji.* Na jako nizki stopinji mora pač biti človek, ki se ne sramuje poljubovati škorenj, ki ga breajo.** Toda kaki so ti privrženci krščansko-socialne stranke. Ljudje so brez ponosa, brez časti, pravi pristni figa-možje.

Pred nekaj dnevi so ti učiteljski mameluki izdali volilni oklic, v kojem naštevajo zasluge krščanskih so-

cialistov za šolstvo in učiteljstvo, ter na vse kriplje hvalijo to stranko, češ, da je ni bilo še take, kateri bi bila šola tako pri srcu kakor nji. Končava se pa ta oklic z nastopnimi besedami:

„Zum Schlusse erlauben sich die unterzeichneten Lehrer, die in deutscher Treue zur christlichen Bevölkerung Wiens halten und sich mit ihr eins fühlen, an die hochgeehrten Herren Wähler des zweiten Wahlkörpers die Bitte zu richten, die Candidaten der geeinigten deutschchristlichen Parteien aufs kräftigste zu unterstützen . . .“ i. t. d.

Sedaj pa opozarjam čestite bralce na frazo „in deutscher Treue“. Za nemške učitelje pač ni nič hudega, če imajo „deutsche Treue“. Toda pod oklicem — poslušajmo — je podpisana tudi kar cela tolpa slovenskih učiteljev; učiteljev, rojenih na slovenskih tleh; učiteljev, koje so dožile slovenske matere; učiteljev, ki so čuli prve glasove od slovenskih mater; učiteljev, ki se, kakor kaže to dejstvo, sramujejo svojega slovenskega pokolenja, ki se „in deutscher Treue“ mečejo pod noge krščansko-socialni stranki, ki ima pa zanje in za učitelje sploh le brce. V kratkem bomo pač čitali, da je postal ta ali oni nadučitelj ali ravnatelj. Prejeli bodo svoje plačilo za ta nečuvni čin. Zakaj pa tudi ne? Saj so ljudje. A celo psu se plača dostikrat njegova zvestoba.

Slovinci, ki so podpisali „in deutscher Treue“ ta oklic, so nastopni: Jože Habè iz Črnega Vrha nad Idrijo doma, Nace Hönigman iz Vitanja na Spodnjem Štajerskem, Tone Lipovec s Koroške Bele, Janez Petkovšek z Bevk, Janez Tomažević z Bitanja in Jurij Vranič iz Preserja.

To so tedaj imena teh poštenjakov. — Mnogi izmed teh so bili še nedavno nasprotniki krščansko-socialne stranke, ki so se tedaj kar v kratkem prelevili „in deutscher Treue“ v pristne Tevtonce. — Jurij Vranič je bil svoj čas celo slovenski pisatelj; spisal je nekaj povesti, in kakor ga bodo poznali njegovi tovariši, vedno odločen Slovenec. Zdaj pa gre ta poštenjak „in deutscher Treue“ med nasprotnike Slovanov. Če dobi nagrado v obliki nadučiteljske službe, se mu ne bode smelo očitati, da se ni potrudil zanjo: saj je zatajil svojo mater, svoj rod in svoje mišljenje. In to ni malo!

In Hönigman! Tudi ta je stražil parkrat s svojimi spisi po slovenskih listih; sedaj tudi menda ne bode več. Pa saj ga ni škoda. Čujemo pa, da se misli potegovati za ravnateljsko službo na bodoči gluhonemnici v Ljubljani. Upati je, da mu Ljubljancani za njegovo „deutsche Treue“ dado primeren odgovor.

Prepričani smo, da teh možakarjev ne bode sram, saj človek, ki zataji svoj rod, je izgubil tako že vso sramoto. Ali sram mora biti drugih, ki imajo tako sodrgo med domačini. Slovenski tovariši, ogibajte se teh poštenjakov, pokažite, da se jih sramujete, ako zanese koga izmed njih kdaj veter na slovenska tla!

Društveni vestnik.

Štajersko.

Resolucija celjskega učit. društva. 1. Silna poletna vročina je duhu in telesu škodljiva. 2. V njej je uspešni pouk z ozirom na nezadostni izpočitek otroka v kratkih nočeh, z ozirom na čezmerno izkoriščanje njegovih mladih

*) Vseh učiteljev na Dunaju je 1799.

Uredn.

**) Tudi na Kranjskem imamo kakih deset takih slepcev. Uredn.

in rahlih telesnih moči pri gospodarskih opravkih in z ozirom na več ali manj daljše oddaljenosti otroka od šole popolnoma nemogoč. Utrujen otrok je za v postelji in ne za šolsko klop.

Glede na neenakost v razdelitvi šolskih počitnic: a) Zunanji nered v razdelitvi velikih šolskih počitnic moti redno poučevanje. b) Vsled istega pridejo učenci, oziroma učitelji, preselivši se na druge ljudske, meščanske ali srednje šole dostikrat ob vse počitnice, navadno pa ob več tednov v njih. Narobe pa se iste nehoti za ravno toliko časa podaljšajo, eno kakor drugo ni pravilno! c) Obstoječi nered v razdelitvi šolskih počitnic povzročuje neredni in malomarni šolski obisk.

Iz pedagoških in zdravstvenih razlogov, kakor tudi uvažuje najnujnejše domače opravke, se izreka danes zbrano učiteljstvo celjskega in laškega okraja za enakomerno razdelitev šolskih počitnic in sicer tako, da se začnejo iste najkasneje s 1. avgustom.

Glede podaljšanja velikih počitnic na 2 meseca v istem smislu kakor jih uživajo ljudske, meščanske in vadniške šole po mestih, naj bi se pred vsem izjavili krajni šolski sveti, oziroma občinski zastopi. Danes zbrano učiteljstvo celjskega in laškega okraja naglašja le iz prepričanja in radovoljno v svojem poklicu probujati ljudstvo in širjati izomiko v njem.

Proslava Slomškove stoletnice na Ponikvi. Vsem slovensko-štajerskim učiteljskim društvom se je poslal naslednji poziv:

Slavno društvo! Kakor ste že iz oklica v „Domovini“ in „Slov. Narodu“ izvedeli, namerava se letos, dne 5. maj, srpana prirediti na Ponikvi velika, vseslovenska Slomškova slavnost v spomin stoletnice njegovega rojstva.

V pripravljani odbor, ki se je v to svrhu sestavil iz zastopnikov raznih stanov, povabili so tudi mene kot zastopnika učiteljstva, kar sem tudi prevzel.

Slavnost se ima vršiti v velikem slogu, da bodo vsi slojevi naroda našega mogli dostojno proslaviti svojega buditelja. Kjer pa časti svoje zaslužne može ves narod, ne smemo in ne moromo zaostati tudi mi učitelji, kot njega verni sinovi, posebno pri tej priliki ne, ko se slavi prvi slovenski pedagog, čegar delovanje je bilo in je še v tesni zvezi z našo šolo.

Mislím torej, da je naša častna dolžnost vdeležiti se te slavnosti kolikor mogoče mnogobrojno, da jo po množnosti povzdignemo in popolnimo.

Zanašam se, da se bo cenjeno društvo, upoštevajoč velike vsestranske zasluge slavljencea, pridružilo mojim nazorom, ter pri prvem svojem zborovanju z veseljem sklenilo udeležiti se te slavnosti korporativno ali vsaj po mnogoštevilni deputaciji.

Saj velja še danes reklo: „Narod, ki svojih zaslužnih mož ne ceni, ni vreden, da se mu rodi.“

Umestno bi tudi bilo, da nastopimo pri nekaterih točkah vzporeda učitelji samostalno v pevskih zborih in se je na to v pripravljalnem odboru že tudi mislilo.

Končni program slavnosti se bo sestavil še tekom t. m. v odborovi seji in zato prosim, naj mi slavno društvo blagovoli prijaviti do 15. rožnika svoj sklep glede vdeležbe, kakor tudi imena pevcev, ki bi hoteli sodelovati.

Pevci, ki bi se ne prijavili potom društva, oglasijo se tudi lahko posamez in sicer, dokler ni določen pevovodja, pri meni.

Ako bi slavno društvo tekom omenjenega roka slučajno ne zborovalo, pa uljudno prosim, naj mi slavno vodstvo blagovoli naznaniti svoje nazore glede vdeležbe.

Naj bi pri slavnosti ne manjkalo nobeno naših društev.*)

Z bratskim pozdravom *Vekoslav Strmšek.*

Medvedovo selo (Pristova) 1. rožnika 1900.

Ormož. Učiteljsko društvo ormoškega okraja je imelo majniški izlet 3. p. m. k Sv. Miklavžu. Vkljub zelo neugodnemu deževnemu vremenu se je zbralo

vendar precejšnje število udov, kateri se tudi dežja niso ustrašili, ter pobiteli k prijaznim miklavžkim tovarišem in tovarišicam, kateri so izletnike s posebno prijaznostjo vzprejeli. Raz ondotno narodno šolo je pozdravljala slovenska trobojnica goste.

Pri zborovanju je bilo navzočih 14 udov, katere je predsednik gospod nadučitelj Anton Porekar s presrčnimi besedami pozdravil, omenjajoč, da nas niti slabo vreme ne zadržuje, ako se gre za stanovske interese. Med drugimi dopisi bil je isti od „Zaveze“, v katerem se „Zaveza“ sklicuje na sklep velike skupščine v Gorici, naj bi načelniki učiteljskih društev zbirali tvarino v dokaz, da bi bilo potrebno odvzeti krajnim šolskim svetom pravico terne sestavljanja, ter za potrebo popolne odstranitve krajnih šolskih ogledov. (Pri nas na Štajerskem krajni šolski sveti že tako nimajo več pravice sestavljanja terne.) Gospod Fr. Serajnik nato navaja njemu znan slučaj, ko se je načelnik krajnega šolskega sveta, vrnivši se s kompetenčnimi prošnjami s pošte, zglasil v neki trgovini in tukaj prošnje s prilogami razkazoval trgovskemu pomočniku. Gospod predsednik prosi, da bi se enaki slučajji njemu naznanili. — Na znanje se vzame poročilo gospoda predsednika od „Zavezine“ seje, iz katerega smo med drugim tudi izvedeli, da bode letošnja skupščina „Zaveze“ 7. in 8. dne vel. srpana meseca v Mariboru. Nadalje se vzame na znanje poročilo učiteljskega shoda za Spodnji Štajer in zborovanja načelnikov učit. društev v Mariboru.

— Gospod nadučitelj Martin Šalamun je govoril o šolski kroniki Sv. Miklavža. Za poučljivo in zanimivo podavanje se predsednik podavatelju v imenu navzočih najtopleje zahvaljuje. — Meseca rožnika je razkritje Krenerjevega spomenika pri Sv. Tomažu.

Po zborovanju je bil skupni obed, pri katerem sta nas g. brata Serajnika razveseljevala z godbo. Začela se je prav živahna zabava, in zapela marsikatera lepa pesem, da smo se le težko ločili od vesele družbe.

Vam pa, dragi Miklavžčani, hvala za Vaš trud in Vašo gostoljubnost!

O zborovanju „Šmarsko-rogaškega učiteljskega društva“, vršečem se ob mnogobrojni vdeležbi dne 6. vel. travna v Smarju, nam poročajo:

V običajnem nagovoru pozdravi g. predsednik na novo pristopivšega člana g. Brinarja in pa dva gosta iz domačega okraja — gospici Bradaško in Kočevarjevo.

Nadalje se prečita in odobri zapisnik zadnjega zborovanja. Pri le-tem zborovanju izvoljeni odsek, imajoč nalogo, staviti stvarne predloge o voitsberškem dopisu, povdarja danes, da je slovensko učiteljstvo vedno bilo razporu nasprotnik; da tudi ono ni zakrivilo needinstva, da pa tudi ne bode prej miru, preden se ne loči učiteljstvo po narodnostih. V tem smislu se je tudi odgovorilo, a zgoraj navedeni predlog o ločitvi se ni stavil voitsberškemu društvu. češ, Nemci so z razporom pričeli, naj ga tudi sami skušajo poravnati.

Jako živahen razgovor se vname o „Zavezinem“ dopisu, tičočem se odstranitve krajnih šolskih nadzornikov, krajnih šolskih svetov, oziroma omejitve njih delokroga v tem smislu, da se jim odvzame pravica sestavljanja ternopredlogov. Društvo je proti odstranitvi krajnih šolskih nadzornikov, ker ima učiteljstvo dovolj sredstev na razpolago, da se znebi morebitnih sitnih nadzornikov ali da jim po potrebi zamaši usta, nasprotno bi pa njih odstranitev slabo vplivala na rast šolskih prijateljev med preprostim narodom. Tudi se ne strinja z odstranitvijo krajnih šolskih svetov, ker se s tem krši narodna avtonomija. Kar se pa tiče pravice sestavljanja ternopredlogov, je itak nimajo krajni šolski sveti na Štajerskem.

Sedaj je prišlo na vrsto zadnjič izostalo blagajničarjevo poročilo. V zadnjem društvenem letu imelo je društvo dohodkov 36 K 20 h, stroškov pa 13 K 80 h, torej je še ostanka 22 K 40 h. Ker je za letos že tudi nekaj udnine poravnane, odpošlje se takoj letnina „Zavezi“, naroči se „Učiteljski Tovarisi“ in pa dva izvoda brzopisnega zapisnika dež. uč. konf. goren. avstrijske.

Temu je sledilo poročilo o spodnještajerskem in vseštajerskem shodu društvenih predsednikov v Mariboru.

*) Vsaj sosedna društva naj se vdeležijo slavnosti korporativno, oddaljena pa po deputaciji. *Uredn.*

Na prvem se je sklepalo o „Zavezi slov. štaj. učiteljskih društev“, a sklenilo se pa ni nič, ker je še baje prezgodaj. (Ironični medklici!) Celjsko učit. društvo neče sestaviti pravil, ker je neki z delom preobloženo. Naše društvo na to sklene, da pozove bratsko celjsko društvo na delo ter mu obljubi svojo pomoč.

Kar se tiče drugega shoda, je eminentna izjava Killerjeva. Ta je namreč rekel, da ostanemo še lahko udje Lehrerbunda v kljub temu, da ne naročuje vsak društvenik njegovega glasila. (Medklici: Killer krši pravila!) Tedaj velja za nas „neumne“ še neka izjema! Če se bomo posluževali te izjeme ali ne, sklepamo dne 10. rožnika ob 10. uri dopoldan na Slatini. Do snidenja!

J.

Ptuj. Dne 17. vel. travna je imelo učiteljsko društvo Ptujске okolice ob enem z društvoma Slovenjebistriškim in Mariborskim izlet v Zgornjo Polskavo, kateri se je bil dobro obnesel, dasiravno je bil dan v to svrhu vremensko slučajno neugodno nastavljen.

Izletniki, dospevši od raznih strani, so se divili lepi okolici, divili osobito med oficijelnim delom na jedratem mično in zanimivo razvrščenem in mojstrsko predelanem predavanju c. kr. nadzornika g. dr. Bezjaka o Franceta Prešerna sonetnem vencu. Podavanju je sledila dovršeno izvajajoča pesem: „Avstrija moja“. Več umetnih pesmi izvajalo se je med obedom, katerega se je vdeležilo razen 61 učiteljev, oziroma učiteljic še več gostov. Vsekako pa je bila posebnega priznanja vredna vdeležitev društvenc tovarisic z ozirom na lepo zastopano število, katerih pa nisem „pogruntal“, kako sodijo „Primčevo Julijo“. Toastiralo se je na razne osebe, oziroma društva; vprvo na presvitlega cesarja, potem na podavatelja g. nadzornika, gosta Nerata, Kosija itd. Gdč. Duller (Sv. Vid) je nabrala med obedom za podporno društvo slovenskim visokošolcem na Dunaju 17 K.

Izlet, kakor je bil letos, je javen dokaz naše solidarnosti, naše organizacije, na podlagi katerih se konceduje učiteljstvu upravičenost svoje interese zastopati kot vzgojni činitelji v prid blaginje človeštva, blaginje narodove. Ako napredujemo mi, hira naša šolska beda, sicer se pa nahajamo pred alternativo: „Pomagaj si sam!“ „Pomagajo ti drugi?“

Tajnik.

Učiteljsko društvo za kozjanski okraj je zborovalo ob veliki vdeležbi dne 6. vel. travna t. l. a) Predsednik g. Moric pozdravi navzoče, posebno novovstopivšega uda g. P. Kresnika in častita tovarišu g. Lovrencu k njegovemu ozdravljenju. b) Prečita se dopis vodstva „Zaveze“, tičoč se ternopredlogov krajnih šolskih svetov in odprave krajnih šolskih nadzornikov. Društvo se strinja z dopisom. c) Tovariš g. Germovšek podava o „Ovirah popolnemu učnemu uspehu in kako bi se te odpravile?“ Predsednik se mu zahvali za njegov trud in zanimivo podavanje. d) Potem poroča g. Moric o zborovanju predsednikov spod. štaj. učit. društev meseca mal. travna v Mariboru. e) Delegatom „Zaveze“ za letošnje skupno zborovanje v Mariboru so izvoljeni gg. Pustišek, Medved in Germovšek.

Prihodnje društveno zborovanje bo prvo nedeljo meseca vel. srpana. H.

Književnost in umetnost.

Avstrijska zgodovina za ljudske šole. Pomožna knjiga za učiteljstvo in hkrati učna knjiga za šolsko mladino pri domači pridnosti. V spomin na sedemdesetletnico rojstva Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. priredil Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani. To je naslov knjigi, ki bo prihodnji mesec v zalogi g. Josipa Petriča, trgovca s šolskimi zvezki v Ljubljani, zagledala beli dan. Cena knjigi bo približno 2 K. Opozarjamo že danes na to prepotrebno knjigo p. i. slovensko učiteljstvo, da si jo naroči kot pomožno knjigo pri zgodovinskem pouku, sl. šolska vodstva, da jo naroče za šolarske knjižnice in sl. krajne šolske

svete, da obdarijo ž njo ob priliki praznovanja cesarjeve 70letnice pridnejše učence in učenke ter postavijo v ta namen dotično vsoto v proračun.

Voditelj po Ljubljani. Ravnokar je izšel v zalogi g. Ivana Bonača „voditelj po Ljubljani“ in eleganten v 4 barvah litografrani načrt Ljubljane. Cena 40 h. Načrt bo dobro služil tudi kot učilo šolski mladini pri domoznanskem pouku.

Narodne pesmi z napevi. Nabral in uredil Janko Žirovnik. Nova pomnožena izdaja. Lastnina in zaloga Otona Fischerja v Ljubljani. 1900. Cena 1:20 K. Elegantno v platno vezana knjižica, v kateri je zbranih 50 naših najlepših narodnih pesmi, se sama najbolj priporoča. Noben učitelj, noben pevec, noben prijatelj naše narodne pesmi bi ne smel biti brez te res krasne knjižice.

Zabavna knjižica za slovensko mladino. Ureja in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središču. IX. zvezek. V založbi izdajateljevi. Vsebina je mična in res zabavna; zato tudi ta zvezek najtopleje priporočamo za šolarske knjižnice. Cena 30 h.

Slovenske himne so izšle skupno v malem zvezku, ki ga je izdala praška tiskarna Fr. Šimáčka za ceno 20 h. Poleg originalnega teksta je tudi češki prevod. Razen tega je dostavljeno povsod število ljudi vsakega posameznega slovenskega naroda. Himne so pa té-le: Bože, carja ohrani! (Ruska.) — Šcene v merla Ukrajina! (Maloruska.) — Bože coš Polske... (Polska.) — Z dymem požarów... (Polska.) — Jeszcze Polska nie zginęła... (Polska.) — Kde domov můj? (Češka.) — Hej Slováci! (Slovaška.) — Liepa naša domovina! (Hrovaška.) — Onam, onamo! za brda ona... (Srbska in črnogorska.) — Šumi Marica okrvavena... (Bolgarska.) — Naprej, zastave Slave... (Slovenska.) — Hišće Serbstwo njezhubjene... (Lužicko-srbska.) — Rjana Lužica... (Lužicko-srbska.) — Naše Serbstwo z procha stawa... (Lužicko-srbska.) Kdor vzame 10 iztisov, dobi 1 povrh. Naroča se: Tiskarna F. Šimáčka, Praha.

Vestnik.

Učiteljski konvikt v Ljubljani. Čisti dohodek veselice, ki so jo priredili šolski prijatelji v Kranju, 214 K; „egoisti“ 0:50 K; Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani na račun pokroviteljine 100 K.

Razstava risarskih izdelkov obrtno-nadaljevalne šole v Št. Vidu nad Ljubljano in v Kranju, je pokazala, kako močno so se povzdignile zadnji čas naše obrtne nadaljevalne šole. Raznovrstne risbe, ki smo jih videli v razstavi, so pa že tako krasno in umetniško izdelane, da se človek ne more prečuditi, kako je mogoče, da težka rokodelčeva roka kaj takega napravi. Vsekako je stalo to mnogo truda. In prav to je čast in zasluga tamošnjega učiteljstva in šolskega vodstva, ki razume s taktičnim nastopom v šoli in zunaj šole napram rokodelčičem iste navezati nase ter jim vcepiti veselje do dela.

Treščilo je v šolo v Hrušici pod Ljubljano, ko je g. katehet pripravljajl otroke za sv. birmo. Hvala Bogu, da se ni pripetila nikaka nesreča.

Učiteljske izpremembe na Štajerskem. Definitivni nadučitelj Jan Högnigmann je nastavljen na ljudski šoli Sv. Duh pri Ločah, definitivni učitelj v Svetini g. Ivan Stukelj, je imenovan nadučiteljem na šoli v Frankolovem, definitivni nadučitelj Franc Lorber pride kot vodja na šolo v Topolšnici, okraj Sostanj, na šolo v Libojah pride kot učitelj začasni učitelj Jan. Pilih, na deško šolo okolice Ptuj definitivni nadučitelj Jakob Kopic in Valentin Kajnik, na šolo pri Sv. Tomažu, okraj Ormož, suplent Peter Lapornik, na šolo pri Št. Petru pod Sv. gorami začasni učitelj Anton Hobujec, na šolo Št. Rupert okraja Št. Lenart začasni učitelj Jožef Čuček, na šolo v Zidanem